

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande suyueringen ende oeffeninghen, waer door de siele gheoeffent
wordt. Dat XIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

herten / als een teer lammeken dat onlancks
gebozen is v soude voorszeten om te banchettere /
maer hoe dickwils helaes ghedzeuen dooz mijn
snootheyt hebbe ic wederom het gene dat ick v
eerst opgeoffert hadde / alst soo slaeghs viel dooz
lichtbeerdicheydt / oft dooz eenighe beroerte in
woorden en wercken los laten loopen / het doch-
te my dat ic v dat wt den tanden troc / ende aen
v by anden gaf / ende onder dese dinghen scheent
ghy my met sulcken goedertieren claerheyt te
beschouwen / alleueleens al oft ghy van gheen
arch wetende gemeynt hadt dat ick v dat al lief-
lijc met v spelende gedaen hadde / waer dooz dat
ghy mijn herte dickwils gebzocht hebt tot sulcke
soeticheyt der godtzuchtiger bewegentheyt dat
ick niet en gelooue dat ghy met eenige dreyghe-
menten verbaert makende my sout moghen soo
beweeght hebben om mijn affectie oft geneych-
lijkheden tot het toecomende te beteren ende te
verhoeden.

Vande suyueringen ende oeffeninghen, waer door
de siele gheoeffent wordt.

DAT XIII. CAPITTEL.

DEn Sondagh dooz den vasten alsme singt /
Esto mihi, hebt ghy my te verstaen gegeuen
dat ghy o eenigen mijnder herten van vele men-
schen toenamen ende verbolgingen geleden heb-
bede / dooz de woorden des voorszeden aenbancs
der missen van my begheerden het huys van
mijnder herten / om daer in te rusten / waerom
die dzy dagen geduerende soo dickwils als ic my
bekeerde tot mijn herte / soo docht my dat ghy
inde gelijckenisse van eenen siecken op mijn boz-
ste ruste. Die heele dzy dagen geduerende en heb-
be ic niet connen vinden / waer dooz ic behaeghe-
lijcker

Debtij-
schap des
verelts
is Christo
moelyc.

Ijcker b mede soude vermaken/dan dat ick dooz
 gebeden/stille swygen/ en andere pijnlijcheden/
 soude arbeiden tot b glozie/ tot beteringe bande
 wereltiche menschen. Als de gracie ws goeder
 tierenhepds verlichte mijn verstant / soo hebt
 ghy my dickwils beropenbaert hoe dat de siele
 blijuende int lichaem bande menschelijcke broos
 heyt wort verduyfster / gelijc een die staende int
 midden van een enge wooninge van alle canten
 ontfangt in hem / soo ontrent als bouen / ende
 oock onder hem den neuel die int hups slaet ge
 lijc eenen kokenden besloten pot sijn dompen
 geeft. En wederom alst gebeurt dat het lichaem
 dooz eenigh lijden gepijnicht wort/soo ontfangt
 de siele van wegen het litmaet dat lyt als locht/
 die dooz het licht der sonnen claer wort / en daer
 dooz wortse wonderlijck claer/ ende hoe de pijn
 gemeynder en swaerder is / hoe sy de siele claer
 der maect/ende in sonderhepdt de pijninghe oft
 oeffeninge des herten in ootmoedichepdt / lijdt
 saemhepdt/ende dierghelijcken/ en des te witter
 schilderen sy de siele/hoe sy die ghemeynsamer/
 crachtelijcker ende nader raken / en alderclaer
 ste wordtse ende blinckse dooz de wercken der
 liefden. D 3p dancksegginghe o beminder der
 menschen dat ghy my aldus sommighe reysen
 tot verduldicheyt ghelockt hebt. Maer och arm
 my ende dupsentmael ocharm my/dat ick b soo
 weynichmael ende selden gehooz gegeuen hebbe.
 Ja dat ick niet gedaen en hebbe vant gene dat
 ick van rechts wegghen schuldigh was te doen.
 Ghy weet heere hoe dat mynen gheest hier ouer
 droef beschaemt ende verslaghen is / ende de be
 geerte mijnder herten alleen is dat mijn gebreck
 eenichsins booz b mochte gebetert wordē. Item
 als ghy my op eenen tyt doen ic communiceren
 soude

Ghebede
 en svij
 ghen.

De siele
 vort ver
 duystert
 door de
 benauthz
 des lic
 hacms.

De pij
 ninge des
 lichaems
 verlicht
 die siele.
 De oeffe
 ninge des
 godvrucht
 ticheyts
 ende py
 ninge des
 vvils ver
 cieren de
 siele ende
 de vverc
 ken der
 liefden.

soude onder de misse v seluen mildelijck maect
 gunnende / ende ick daer na trachte om te on-
 derbinden wat ick soude moghen doen hebben
 om v eenichsins van mynent wegen te moghen
 bergelden soodanighen uwe melweerdicheydt.
 Ghy alderwijsten leeraer hebt my voorgebrocht
 dat vanden Apostel : Ick vvenste oock een ver-
 vloeck te zijn voor mijn broeders. Ende als ick
 tot dien tyt toe wiste dooz v onderwijssen dat de
 siele int herte woonde / hebt ghy my ooc getoont
 haer woonplaetse inde herffenen het gene ic daer
 na belijde dooz getuygenisse vade v. Schriffture
 dock geleert hebbe hoe wel dat ick dat eerst niet
 en wiste. Ende ghy hebt gesept dat het een grootte
 sake was als de siele achter stellende de soetic-
 heyt van het ghenieten des herten / om uwen
 wille haer verwackerde om te regeren haer lich-
 hamelijcke sinuen ende arbeeyden inde wercken
 der liefden tot salicheyt van haren euen naeste.

Ad Rom.
 9. vers. 3.

Hoe behaechlijck dat Godt zijn de oeffeninghen
 der liefden, ende de wackerheyt in sijnen dienst.

DAT XV. CAPITTEL.

Op Kersdach hebbe ic v teer kindeken opghenomen wt het cribbeken inghelwonden in
 doecskens / en inghedruet in mijn binnenste / op
 dat ic soude vergaderen wt alle de bitterheden van
 v kintsche behoeffelijcheden een bundelken van
 myrre / om dat te herbergen tusschen mijn bor-
 sten / op dat den tros van v Goddelijcke soetic-
 heyt wdruckelijcker soude gebrocht worden aen
 mijn binnenste. En als ic meynde dat ick gheen
 grooster gaue en soude connen ontfangen hebben
 Ghy die dicwils / dien ghy eerst voorzomen hebt
 vervolght met eenue noch edelder gaue / hebt v
 oock

Soete oef-
 feninghe
 des Kerf-
 dachs.

Cant. 1.
 ver. 3.